

Alkotmánybíróság
1015 Budapest
Donáti u. 35-45.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: <i>IV/1304-3/2018</i>	
Érkezett: 2018 OKT 15.	
Példány: <i>1</i>	Kezelőiroda:
Melléklet: <i>0</i> db	<i>lu</i>

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott [REDACTED] a 2018. augusztus 22-én beérkezett alkotmányjogi panaszom ügyében 2018. szeptember 17-én kézhez kapott **IV/1304-2/2018. számú** főtitkári tájékoztatás adta lehetőségekkel élve – a nyitva álló határidőn belül – indítványomat az alábbiakban egészítem ki, illetve pótolom az abban jelzett hiányosságokat:

Az eredeti alkotmányjogi panasz indítványomat a következőképpen pontosítom, illetve egészítem ki:

Az Abtv. 26. § (1) bekezdés, valamint a 27. §-a alapján kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés c) pontja, valamint d) pontja által biztosított jogkörében eljárva:

1. *Vizsgálja felül* a 326/2013. (VIII.30.) Korm. rendelet 32.§ 2014. 03.26-tól 2015. 09.08-ig hatályos (6) bekezdése Alaptörvénnyel való összhangját, és állapítsa meg ennek alaptörvény-ellenes voltát, valamint
2. vizsgálja felül a Kúria Mfv.II.10.595/2017/4. számú ítéletét és állapítsa meg, hogy ennek meghozatala során a fentebb megjelölt, Alaptörvénybe ütköző jogszabályi rendelkezést alkalmazva nem egyenlő méltóságú személyként lettem kezelve, ezzel sérült az ehhez fűződő jogom, illetve az alkalmazott jogszabályi rendelkezés értelmezése „abszurd eredményre” (alaptörvény-ellenességhez) vezetett.

Ezért kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a Kúria Mfv.II.10.595/2017/4. számú ítéletét semmisítse meg.

Indokolás kiegészítése, a hiányosságok pótlása:

1. Az ítélethez a 326/2013. (VIII.30.) Korm. rendelet 32.§ (6) bekezdése szolgált alapul: „A nehéz körülmények között végzett munka utáni pótlékra a nevelő és oktató munkát közvetlenül segítő munkakörökben foglalkoztatott közalkalmazott is jogosult a 16. § (8) bekezdésében meghatározott feltételek szerint.”

Figyelemmel e Korm. rendelet hatályát (1. §), valamint a nevezett pótlék jogosultsági feltételeit 2015. 09.08-ig szabályozó (16. § (8) bekezdés) rendelkezéseire, a támadott jogszabályi rendelkezés az alábbi:

A nehéz körülmények között végzett munkáért járó pótlékra az a nevelő és oktató munkát közvetlenül segítő munkakörökben foglalkoztatott is jogosult, aki olyan köznevelési intézményben dolgozik, amely a társadalmi-gazdasági és infrastrukturális szempontból elmaradott, illetve az országos

átlagot jelentősen meghaladó munkanélküliséggel sújtott települések jegyzékéről szóló kormányrendelettel kiadott jegyzékben a társadalmi-gazdasági és infrastrukturális szempontból elmaradott települések között szereplő községben található.

A „községben” szónak a közjogi jelentése szerinti értelmezése okán a jogszabályi rendelkezés a pótlékra való jogosultságból **kizárta** azokat a nevelő és oktató munkát közvetlenül segítő munkakörben alkalmazottakat, akik azért kényszerültek nehéz körülmények között ellátni feladataikat, mert a városi címmel rendelkező településük társadalmi-gazdasági és infrastrukturális szempontból elmaradott. Véleményem szerint ez a szabályozás sérti az Alaptörvény XV. cikk (1)-(2) bekezdéseit:

XV. cikk(1) A törvény előtt mindenki egyenlő. Minden ember jogképes.

(2) Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja.

A jogalkotó **feltételezte**, hogy a jegyzékben feltüntetett 1050 társadalmi-gazdasági és infrastrukturális szempontból elmaradott település között fellelhető 16 város mindegyikének ebbéli fejlettségi szintje bármelyik községgel összehasonlítva magasabb. Ezért az érintett alkalmazottak (pedagógusok, illetve a munkájukat közvetlenül segítőik) ebből fakadó nehézségei könnyebbek.

Ez a feltételezés az alábbiak szerint **hamis**:

A hivatkozási alapul szolgáló 240/2006 (XI.30.) Kormányrendelet melléklete nem tartalmazza azokat a komplex értékeket, amelyek alapján az elmaradottság sorrendje megállapítható lenne.

A melléklet összeállításához néhány évvel a hatályba lépése előtt történt kutatás eredményei szolgáltatott adatokat. A melléklet közel 9 év alatt nem módosult.

A Központi Statisztikai Hivatal kiadott egy 2011-ben készült listát, amely 30 szempont szerint elemzi és állítja sorrendbe Magyarország valamennyi települését. (A kutatás vezetői - Faluvégi Albert és Tipold Ferenc - 2012-ben publikáltak tanulmányt az elemzés módszertanáról, amely a Területi Statisztika 2012 májusi számában jelent meg.) (http://www.ksh.hu/docs/hun/xftp/terstat/2012/03/faluvegi_tipold.pdf). A gazdasági, az infrastrukturális, valamint a foglalkoztatási szempontok mellett 2011-ben már nézték a települések társadalmi és szociális mutatóit is, így ez átfogóbb képet nyújtott az ország településeiről. Az adatok alapján egy komplex mutatót alakítottak ki, amely szerint sorrendbe helyezhető valamennyi település. (<http://www.budaors.hu/?module=news&action=show&nid=182806>)

Ez a lista „A települések társadalmi, gazdasági és infrastrukturális fejlettsége a 67/2001. (VI.28.) OGY-határozat alapján (komplex mutató)” címet viseli. /A címben hivatkozott határozat száma nyilvánvalóan elírás – helyesen: 67/2007. (VI.28.)/

A komplex átlagmutatók alapján fejlettségi sorrendbe állítható a 1050 település, amelyben a városi jogállású települések az 59., 83., 126., 149., 223., 249., 259., 328., 367., 373., 470., 480., 627., 697., 872. és a 910. helyen állnak.

(<https://drive.google.com/file/d/1nuHbGCeMPXdIS1zZK4-7TwcHuPrUWD-0/view?usp=sharing>)

A kimutatás előnye, hogy az alapul szolgáló adatok frissebbek, valamint több szempont szerint történt az elemzés. Ez utóbbiból némi hátrány is származik, mivel a szempontok között szerepel a munkanélküliséget mérők alapján 3 komplex érték is. Csupán ezek együttes hatása nyilvánvalóan nem okozhatta a városok szórt elhelyezkedését a listában, ezek kezdetől fogva hasonlóan helyezkedtek el.

Tehát a 16 város között egyetlen egy sem található, amely az adott szempontból kevésbé lenne elmaradott, mint sok más község. Ezért a munkakörülmények közötti különbségtétel, amely okán a nevezett pótlékra bármely városi intézményben dolgozó pedagógus vagy közvetlenül segítője ne lenne jogosult, irracionális.

A fentiek alapján véleményem szerint egyértelműen megállapítható, hogy a támadott szabályozás önkényesen tett különbséget a jegyzékben szereplő társadalmi-gazdasági és infrastrukturális szempontból hátrányos településeken működő köznevelési intézmények nevelő és oktató munkát közvetlenül segítő alkalmazottai között attól függően, hogy a feladataikat városi vagy községi intézményekben látták el. Ez hátrányos megkülönböztetés, amely Alaptörvénybe ütközik, sérti annak XV. cikk (2) bekezdését.

2. Ha a támadott jogszabályi rendelkezés alaptörvény-ellenessége megállapítható, akkor a Kúria Mfv.II.10.595/2017/4. számú ítéletében alaptörvény-ellenes jogszabályt alkalmazott, ezáltal nem egyenlő méltóságú személyként kezelt, ezzel megsértette az ehhez fűződő jogomat.

Amennyiben a vonatkozó jogszabályi rendelkezés alaptörvény-ellenessége nem állapítható meg, úgy a Kúria támadott ítélete az alábbiak miatt alaptörvény-ellenes:

Az Alaptörvény 28. cikke: „A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét első sorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.”

Ennek alkalmazására az Alkotmánybíróság, az egyik határozatában (15/2014. (V.13.) AB [33]) az alábbi iránymutatást adja:

”Minden értelmezés számára a jogszabály által használt szavak, kifejezések, illetve nyelvi formulák, mondat szerkezeti elemek hétköznapi (illetve, ha ilyen létezik, jogi szakmai) nyelvtani értelme a kiindulópont. A szemantikai és a szintaktikai értelmezés azonban **nem az egyedüli, kizárólagos módszer. Elemi formállogikai követelmény, hogy ha a nyelvtani érte-**

lem abszurd eredményre vezetne, azt el kell vetni, és más módszerek alapján más, a szó szerinti (exegetikus) értelemről eltérő, adott esetben azzal szembenálló értelmet kell a jogszabályszovegnek tulajdonítani.” (Kiemelés tőlem.)

Esetünkben a Kúria a vonatkozó jogszabály szövegének értelmezésekor – helyesen – a „község” szó jogi szakmai értelméből indult ki. Mivel nem érzékelte, hogy ez az értelmezés ügyünkben „abszurd eredményre vezet”, ezért az alsóbb fokon eljáró bíróságok teleologikus, történelmi értelmezésén alapuló ítéletét törvénysértőnek mondta ki.

A Kúria esetünkben nem a kellő körültekintéssel járt el. A fentebb említett 1050 település társadalmi-gazdasági és infrastrukturális fejlettségük szerint generált sorrendjében Battonyát 656 település megelőzi, csupán két város és 351 község fejletlenebb.

Ennek ellenére a nevezett pótlékra nem vagyunk jogosultak. Nem tudok, de szerintem nem is lehet racionális magyarázatot találni arra, hogy Dombegyház, Magyarbánhegyes, Kevermes....(hogy csak a legközelebbi községeket említsem) óvodáinak dajka munkakörben alkalmazottaival e pótlékra való jogosultság szempontjából történő összehasonlítás során az én ebbéli munkakörülményeim mitől is lettek volna könnyebbek Battonyán.

A fentiek miatt a Kúria Mfv.II.10.595/2017/4.számú ítélete az Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdésébe ütközik.

Személyes érintettségemhez:

A támadott jogszabály illetve a Kúria döntése engem is hátrányosan érint. Megalázó, hogy minden racionalitást nélkülöző okból (csak azért, mert a munkahelyem települése valamikor városi címet kapott), nem vagyok jogosult a pótlékra. A törvény előtt mindenki egyenlő. De a támadott szabályozás alkalmazásával a jogalkotó, illetve a kúriai ítélet nem egyenlőként bánnik velem. Pedig a munkaköri kötelezettségeimnek mindig igyekeztem jó színvonalon eleget tenni. Mindezek ellenére, ebben az időszakban végzett munkám jogszabály által való elismertsége lényegesen alacsonyabb, mert ugyanazt a munkát ugyanolyan nehéz körülmények között ugyan, de nem „községben” végeztem. Ezért azt a jogszabály illetve kúriai ítélet kevesebbre értékeli, ami nekem jelentős anyagi hátrányt is okozott.

A Gyulai Törvényszék jogerős ítéletét az alperes szinte maradéktalanul végrehajtotta. A Kúriai döntés következtében ezért vissza kell fizetnem közel 15 havi pótléknak megfelelő összeget, amelyet a hátrányos megkülönböztetés miatt büntetésként élek meg. (Az ügy I. rendű felperese a házastársam, akinek 24 havi pótlékot kell visszafizetni.)

További anyagi hátrányt is okoz, hogy mint nyugdíjasok, ennek a nyugdíjunkra kifejtett negatív hatása havi rendszerességgel jelentkezik.

Mindezek a fentieken túl felvetik – ha közvetetten is – a tulajdonhoz való jog sérelmét (Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdés), a tulajdoni váromány tekintetében.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

- Kérem törölni az eredeti beadványom a 6. oldaláról az alulról számolt 3-13 sorokat.
- Továbbá azokat a részeket, amelyek — tévedésből — a pedagógusokra, mint hátrányosan megkülönböztetett csoportra vonatkoznak, **a nevelő és oktató munkát közvetlenül segítő alkalmazotti kör** ilyen csoportjára értelmezve korrigálom.
- A módosítással nem érintett részeket, azoknak a jelen pótláshoz, kiegészítéshez igazodó értelmezéssel továbbra is fenntartom.

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a fenti kiegészítésekkel, pótlásokkal az indítványt fogadja be, és a Kúria Mfv.II.10.595/2017/4. számú ítéletét semmisítse meg.

Kelt: [REDACTED] 2018. október 12.

Tisztelettel:

